

DECYZJA

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Piotrkowie Trybunalskim w składzie orzekającym:

Przewodnicząca - Agnieszka Meckier (spr.)
Członkowie - Alicja Caban
- Agnieszka Łebzuch-Szymańska

po rozpatrzeniu odwołania Stowarzyszenia Obrona Zwierząt z siedzibą w Jędrzejowie od decyzji Wójta Gminy Budziszewice znak RG.1431.6.2016 z dnia 8 lipca 2016 r., odmawiającej udostępnienia informacji publicznej, działając na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 ze zm.), dalej Kpa, orzeka:

utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

W związku z żądaniem udostępnienia informacji publicznej w postaci udostępnienia treści i postaci umowy/umów (wraz z załącznikami) o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2015 r., zawartym w podaniu ww. Stowarzyszenia wniesionym do Urzędu Gminy w Budziszewicach w dniu 18 stycznia 2016 r., ponowionym pismami wniesionymi w dniach 6 i 18 kwietnia 2016 r., organ gminy decyzją znak RG.1431.6.2016 z dnia 2 maja 2016 r. odmówił udostępnienia informacji publicznej. Decyzja ta została uchylona przez Kolegium Odwoławcze decyzją znak KO.450-14/16 z dnia 13 czerwca 2016 r. i sprawa przekazana do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Organ gminy, po ponownym rozpatrzeniu sprawy, wydał w dniu 8 lipca 2016 r. decyzję znak RG.1431.6.2016 odmawiającą udostępnienia informacji publicznej. W uzasadnieniu decyzji wskazał w szczególności, że;

- Longin Siemiński właściciel Hotelu Dla Zwierząt i Ptactwa Domowego, z którym Gmina Budziszewice zawarła umowę z dnia 2 maja 2015 r. o świadczenie usługi wyłapywania oraz przetrzymywania zwierząt bezdomnych z terenu gminy Budziszewice, w piśmie z dn. 27 kwietnia 2016 r. nie wyraził zgody na udostępnienie postaci tej umowy;

- w toku ponownego rozpatrywania sprawy uzyskano informację od Longina Siemińskiego (pismo z dnia 6 lipca 2016 r.), w której wskazuje się zapisy umowy, stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy - Longin Siemiński oświadcza, że udostępnienie umowy, będzie stanowiło naruszenie jego interesu i uznaje, że zapisy umowy, tj. § 2, § 3, § 6 i §7 stanowią dla niego tajemnicę ze względu na wskazane tam: organizację pracy, procedury postępowania, kalkulację ceny;

- zapisy umowy, jak również oświadczenie Longina Siemińskiego, spowodowały, iż organ powziął przekonanie, że ze względu na tajemnicę przedsiębiorcy nie można udostępnić wnioskowanej postaci ww. umowy;

- w świetle wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w Warszawie z dnia 26 kwietnia 2016 r. (sygn. II SA/Wa 1965/15) oraz analizując przedmiotową sprawę organ uznał, iż zapis umowy mówiący o zachowaniu poufności oraz oświadczenia Longina Siemińskiego da się przyporządkować do zasady zachowania poufności, a w efekcie można uznać, że tajemnicę przedsiębiorstwa stanowi poufna informacja posiadająca wartość gospodarczą, a w szczególności informacja techniczna, technologiczna lub organizacyjna;

- zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego (NSA) sygn. I OSK 511/13) z 5 lipca 2013 r., za informację posiadającą wartość gospodarczą, którą ustawowo można chronić należy uznać istnienie nawet nieznacznie lub jedynie potencjalnej wartości ekonomicznej informacji, której wykorzystanie przez innego przedsiębiorcę mogłoby zaoszczędzić mu wydatków lub zwiększyć jego zyski w relacjach z innymi uczestnikami obrotu; Wyrok ten również mówi, iż „ustawodawca pozostawił uznaniu przedsiębiorcy ocenę, czy z uwagi na charakter informacji podejmie działania w celu zachowania ich poufności. Świadczy o tym zapis art. 11 ust. 4 (ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji – dopisek Kolegium) stanowiący, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności”. Ponadto: „informacja staje się tajemnicą,

kiedy przedsiębiorca przejawia wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich. Nie traci natomiast swojego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób zobowiązanych do dyskrecji. Utrzymanie danych informacji jako tajemnicy wymaga więc podjęcia przez przedsiębiorcę działań zmierzających do wyeliminowania dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań”;

- zgodnie z wyrokiem WSA w Warszawie z dnia 5 maja 2015 r., tajemnicę przedsiębiorcy wyprowadza się z tajemnicy przedsiębiorstwa i pojęcia te w zasadzie pokrywają się zakresowo, choć tajemnica przedsiębiorcy w niektórych sytuacjach może być rozumiana szerzej - na tej podstawie organ powołuje się na tajemnicę przedsiębiorcy;

- zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 5 lipca 2013 r. I OSK 511/13, na tajemnicę przedsiębiorcy składają się dwa elementy: materialny oraz formalny - w badanej sprawie organ uznał, iż oba elementy mają zastosowanie. Umowa w swych zapisach szczegółowo określa koszty świadczonej usługi, jak również zawarty jest opis sposobu wykonania usługi, a więc mówić można o zaistnieniu przesłanki materialnej. W kwestii przesłanki formalnej organ również powziął przekonanie, iż ona zachodzi, bowiem § 11 umowy zobowiązuje strony do zachowania względem siebie lojalności oraz poufności. Ponadto przedsiębiorca w dwóch pismach wyraził swoją wolę o nieudostępnianiu umowy.

Stowarzyszenie Obrona Zwierząt złożyło odwołanie od ww. decyzji Wójta Gminy Budziszewice, wnosząc o jej uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Decyzji tej zarzuca naruszenie przepisów art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP i art. 1 ust. 1 w związku z art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 1 pkt 4a, art. 10 ust. 1 i art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 2058 ze zm), dalej u.d.i.p., poprzez nieudostępnienie informacji publicznej zgodnie z pkt. 5 wniosku. Zdaniem strony skarżącej, sposób w jaki organ I instancji dokonał interpretacji art. 5 ust. 2 u.d.i.p., jest nadal nietrafny i spowodował bezpodstawne ograniczenie wnioskodawcy w jego prawie do informacji publicznej. Postępowanie i sposób rozumowania tego organu rażą niekonsekwencją. Stowarzyszenie podnosi, że od wielu lat uczestniczy w projekcie polegającym na badaniu problemu bezdomności zwierząt w jego wymiarze publicznym. W ramach tego projektu prowadzony jest monitoring działalności schronisk dla bezdomnych zwierząt, hycli oraz polityki gmin i urzędów. Od 2006 r. do wszystkich gmin w Polsce kierowany jest jednobrzmiący wniosek o udzielenie informacji publicznej na temat sposobu i skutków wykonywania ich zadania własnego „opieka nad bezdomnymi zwierzętami i ich wyłapywanie”, przewidzianego ustawą z dnia 21.08.1997 r. o ochronie zwierząt (zwaną dalej: u.o.z.). Uzyskana w ten sposób informacja prezentowana jest szerokiej publiczności w sieci [www: http://www.boz.org.pl/giTiiny.htm](http://www.boz.org.pl/giTiiny.htm) (lata 2006-2012) oraz <http://www.boz.org.pl/monitor> (od 2013 r.). Od 2013 r. wnioskodawca żąda od gmin również udostępnienia treści i postaci umów zawartych w celu zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom. Gmina Budziszewice do tej pory bez problemów wywiązywała się z tego obowiązku, dzięki czemu skarżący dysponuje treścią i postacią jej umów zawartych z Longinem Siemińskim w 2013 i 2014 r. (w załączniku). Ich treść jest szablonowa, więc umowy różnią się między sobą praktycznie jedynie datą zawarcia i okresem obowiązywania. Co istotne, obie umowy w § 11 zobowiązują strony względem siebie do lojalności oraz poufności. Pozostaje zagadką, dlaczego na zapis ten organ skarżonej gminy zaczął powoływać się dopiero w 2016 r.

Strona skarżąca podnosi, że pomimo, iż Wójt Gminy Budziszewice z niezrozumiałych przyczyn odmawia udostępnienia postaci umowy zawartej w 2015 r., można zasadnie zakładać, iż żądana umowa posiada treść zbliżoną, jeśli nie identyczną z umowami za lata ubiegłe. Z dużym prawdopodobieństwem odtworzyć można wskazane przez L. Siemińskiego zapisy umowy rzekomo stanowiące dla niego tajemnicę ze względu na przedstawione tam: *organizacje pracy, procedury postępowania, jak również kalkulację ceny* (§ 2, § 3, § 6, § 7 umowy). Ich analiza wskazuje, że określają one: typowe i standardowo używane przez hycli narzędzia służące do wyłapywania zwierząt (§ 3), zupełnie podstawowe i powszechne (w części również nakazane u.o.z. i aktami wykonawczymi do niej) obowiązki hycia i schroniska dotyczące postępowania z wyłapanymi zwierzętami, jak kwarantanna, czipowanie, kastracje i sterylizacje (§ 2), oczywisty i wynikający z przepisów prawa obowiązek zapewnienia pomocy weterynaryjnej przy wyłapywaniu zwierząt oraz informowania przez gminę o wystąpieniu na jej terenie objawów np. wścieklizny (§ 6), stawki i sposób rozliczania się za wykonaną usługę (§ 7). W ocenie strony skarżącej, wynika stąd, że są to standardowe zapisy określające obowiązki hycia i schroniska względem gminnego kontrahenta, nie odbiegające niczym nadzwyczajnym od zakresu obowiązków spisywanych w setkach umów ponad 2 tys. polskich gmin, przekazujących realizację zadania określonego u.o.z. ok. 1 tys. podmiotów wyłapujących zwierzęta i zapewniających

im opiekę. Z kolei kalkulacja ceny nie jest nowatorska i wskazuje na stawki i szablony stosowane przez wiele polskich schronisk i hycli.

Stowarzyszenie podnosi, że zgodnie z art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16.04.1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. Tymczasem, za takie trudno uznać w niniejszej sprawie informacje wskazane przez L. Siemińskiego w § 2, § 3, § 6, § 7 umowy. Obiektywnie pojmowaną tajemnicą przedsiębiorcy mogą być bowiem objęte wyłącznie informacje istotne dla przedsiębiorcy z racji na ich unikalność i niepowtarzalność, zawierające nowatorskie, przez nikogo dotychczas niestosowane rozwiązania, klasyczne know-how określające jedyną w swoim rodzaju wiedzę techniczną z danej dziedziny lub umiejętność wykonania czegoś. Strona skarżąca zwraca uwagę, że organ dysponujący informacjami nie może polegać wyłącznie na oświadczeniu przedsiębiorcy co do istnienia tajemnicy przedsiębiorstwa, lecz powinien samodzielnie dokonać oceny złożonego przez przedsiębiorcę zastrzeżenia pod kątem istnienia tej tajemnicy, bowiem tajemnica przedsiębiorcy, jak każda ustawowo chroniona tajemnica, ma charakter obiektywny i nie można istnienia takiej tajemnicy subiektywizować. Dla przedsiębiorcy wszystko, co wiąże się z jego funkcjonowaniem, może mieć wartość gospodarczą, jednakże nie wszystko będzie stanowiło tajemnicę przedsiębiorcy. Zdaniem strony skarżącej, Wójt Gminy Budziszewice zaniechał dokonania samodzielnej oceny oświadczenia przedsiębiorcy, ponownie bezrefleksyjnie przyjmując je za pewnik, co znalazło wyraz w uzasadnieniu skarżonej decyzji, poprzez ograniczenie się do ogólnikowego powołania się na wolę przedsiębiorcy. Organ odstąpił jednocześnie od wyczerpującego przedstawienia wystąpienia przesłanek z art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Tym samym organ gminy chroni „tajemnicę przedsiębiorcy” jako wartość będącą celem samym w sobie. Wójt nie wyjaśnił m. in., jakie to negatywne skutki poniesie L. Siemiński, w sytuacji udostępnienia wnioskującemu Stowarzyszeniu postaci żądanej umowy, szczególnie, że w piśmie z dnia 18 kwietnia 2016 r., będącym odpowiedzią na wniosek skarżącego, organ prawdopodobnie dosłownie zacytował treść zapisów § 2 i § 7, będących rzekomo objętymi tajemnicą. Zdaniem strony skarżącej, ta niekonsekwencja i brak logiki w działaniach skarżonego organu musi budzić zdziwienie, a prezentowany *modus operandi* Wójta Gminy Budziszewice wskazuje na celową obstrukcję i nieracjonalny urzędniczy upór w podtrzymywaniu swojego bezzasadnego stanowiska.

Podsumowując strona skarżąca wskazała, że podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej winien szczegółowo rozważyć złożone przez przedsiębiorcę zastrzeżenie pod kątem istnienia tajemnicy przedsiębiorcy, nie poprzestając jedynie na oświadczeniu przedsiębiorcy co do kwalifikacji danych objętych umową, jako stanowiących „tajemnicę przedsiębiorstwa” i w związku z tym niepodlegających upublicznieniu. Jeśli podmiot zobowiązany, po gruntownej analizie z wykorzystaniem doświadczenia życiowego oraz powszechnej wiedzy o otaczającym świecie i regulacjach w nim występujących, dojdzie jednak do przekonania, że w tym konkretnym przypadku prawo przedsiębiorcy do tajemnicy zasługuje na większą ochronę niż prawo obywatela do uzyskania informacji publicznej, wówczas stanowisko swoje winien rzetelnie i wyczerpująco uzasadnić. W ocenie strony skarżącej, w niniejszej sprawie to nie nastąpiło.

Organ I instancji przy piśmie z dnia 23 sierpnia 2016 r. znak 1431.6.2016 przekazał odwołanie do Kolegium Odwoławczego, podtrzymując zajęte w sprawie stanowisko. Ustosunkowując się do jego treści podniósł, że zawarta z Longinem Siemińskim umowa zawiera zapis o wzajemnej lojalności i poufności, i w związku z tym organ podjął zgodnie z zapisami umowy działania w celu zapewnienia poufności przedsiębiorcy. Ponadto ponownie wystosowano w dniu 21 czerwca 2016 r. pismo do przedsiębiorcy mówiące o decyzji Kolegium znak KO.450-14/16, w którym zawarto prośbę o jego ustosunkowanie się do tej decyzji. W dniu 8 lipca 2016 r. do Urzędu Gminy w Budziszewicach wpłynęło pismo od Longina Siemińskiego, w którym jasno wskazuje, które zapisy umowy stanowią dla niego tajemnicę. Ponadto pismo to jest jednocześnie oświadczeniem woli przedsiębiorcy o nieujawnianiu decyzji (zapewne chodzi o umowę - dopisek Kolegium), wobec której toczy się niniejsze postępowanie. Wszystkie zapisy tego pisma zostały wskazane w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze zważyło, co następuje:

W poprzedniej decyzji Kolegium znak KO.450-14/16 z dnia 13 czerwca 2016 r. szczegółowo przedstawione zostały uregulowania prawne w zakresie dostępu do informacji publicznej. Nie ma zatem potrzeby przedstawiać ich raz jeszcze w pełnym zakresie.

Art. 5 ust. 2 u.i.d.p. stanowi, że prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Z kolei art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1053 ze zm.), dalej u.z.n.k., wskazuje, że przez tajemnicę przedsiębiorstwa rozumie się nieujawnione do wiadomości publicznej informacje techniczne, technologiczne, organizacyjne przedsiębiorstwa lub inne informacje posiadające wartość gospodarczą, co do których przedsiębiorca podjął niezbędne działania w celu zachowania ich poufności. W orzecznictwie podkreśla się, że tajemnicę przedsiębiorcy wyprowadza się z tajemnicy przedsiębiorstwa i pojęcia te w zasadzie pokrywają się zakresowo, choć tajemnica przedsiębiorcy w niektórych sytuacjach może być rozumiana szerzej. Tajemnicę przedsiębiorcy stanowią informacje znane jedynie określonej grupie osób i związane z prowadzoną przez przedsiębiorcę działalnością, wobec których podjął on wystarczające środki ochrony w celu zachowania ich w poufności.

W niniejszej sprawie kwestią sporną między stroną skarżącą a organem I instancji jest zasadność nieudzielania informacji publicznej z uwagi na objęcie jej tajemnicą przedsiębiorcy w rozumieniu ww. przepisów u.i.d.p. i u.z.n.k. Z art. 11 ust. 4 u.z.n.k. wynika, że ustawodawca pozostawił uznaniu przedsiębiorcy ocenę, czy z uwagi na charakter informacji podejmie działania w celu zachowania ich w poufności. Trafnie podniósł organ I instancji, że na tajemnicę przedsiębiorcy składają się dwa elementy: materialny (np. szczegółowy opis sposobu wykonania usługi, jej koszt) oraz formalny (wola utajnienia danych informacji). W przedmiotowej sprawie stwierdzić należy, że przedsiębiorca podjął działania w celu zachowania treści ww. umowy w tajemnicy, czego wyrazem jest § 11 umowy. Wynika z niego, że strony zobowiązują się względem siebie do poufności. Po złożeniu natomiast wniosku przez ww. Stowarzyszenie o udostępnienie informacji publicznej w postaci ww. umowy, Longin Siemiński w piśmie z dnia 27 kwietnia 2016 r. nie wyraził zgody na udostępnienie ww. umowy, a następnie w piśmie z dnia 6 lipca 2016 r. podtrzymał to stanowisko, oświadczając jednocześnie, że udostępnienie umowy będzie stanowiło naruszenie jego interesu i wskazując, że tajemnicę przedsiębiorcy stanowią zawarte w ww. umowie: sposób organizacji pracy, procedury postępowania i kalkulacja ceny, co przedstawiają § 2, § 3, § 6 i § 7 umowy. Ponadto w piśmie z dnia 6 lipca 2016 r. Longin Siemiński podkreślił, przywołując orzecznictwo (wyroki: WSA w Warszawie II SA/Wa 642/14, NSA I OSK 511/13 z dnia 5 lipca 2013 r., Krajowej Izby Odwoławczej KIO 960/13 z dnia 14 maja 2013 r.), że:

- Informacja staje się „tajemnicą”, kiedy przedsiębiorca przejawia rzeczywistą wolę zachowania jej jako niepoznawalnej dla osób trzecich. Nie traci natomiast swojego charakteru przez to, że wie o niej pewne ograniczone grono osób zobowiązanych do dyskrecji (np. pracownicy przedsiębiorstwa). Utrzymanie danych informacji jako tajemnicy wymaga więc podjęcia przez przedsiębiorcę działań zmierzających do wyeliminowania możliwości dotarcia do nich przez osoby trzecie w normalnym toku zdarzeń, bez konieczności podejmowania szczególnych starań;
- Dane zawarte w kalkulacji cenowej z uwagi przede wszystkim na wskazany tam zysk (wynik ze sprzedaży) na danym kontrakcie mogą być skutecznie chronione przez wykonawcę, jako tajemnica przedsiębiorstwa. Jeżeli wyjaśnienia zawierają szczegółowe informacje, co do sposobu skalkulowania ceny, kosztów, jakie planuje ponieść wykonawca w związku z realizacją zamówienia, informacje takie mają wartość gospodarczą, bowiem w oparciu o nie konkurencja przystępującego będzie mogła łatwiej, a jednocześnie precyzyjniej, szacować na ile przystępujący wycenił swoje usługi w innych postępowaniach dotyczących zamówień o zbliżonym charakterze;
- Na tajemnicę przedsiębiorcy składają się dwa elementy - materialny (np. szczegółowy opis sposobu wykonania usługi, jej koszt) oraz formalny (wola utajnienia danych informacji).

Podkreślenia wymaga, że tajemnica przedsiębiorcy nie jest wartością będącą celem samym w sobie, lecz ma chronić przedsiębiorcę przed negatywnymi skutkami, jakie mogłoby dla prowadzonej przez niego działalności wywołać udzielenie określonych informacji, żądanych w trybie u.i.d.p. Muszą one zatem obiektywnie zaistnieć, a więc w przypadku umowy informacje takie muszą być w niej zawarte. Dokonana przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze analiza treści ww. umowy wskazuje,

że obejmuje ona informacje stanowiące tajemnicę przedsiębiorcy, co do których podjęte zostały działania w celu zachowania ich w poufności. Dotyczą one organizacji pracy, procedury postępowania i kalkulacji ceny. Trafnie uznał organ I instancji w zaskarżonej decyzji, że składające się na tajemnicę przedsiębiorcy dwa elementy: materialny i formalny, występują w przedmiotowej sprawie. Przesłanka formalna wyraża się w zmanifestowaniu woli konkretnego przedsiębiorcy utajnienia danych informacji. Z kolei przesłanka materialna polega na tym, że informacje objęte tajemnicą przedsiębiorcy to informacje, których ujawnienie mogłoby mieć wpływ na jego sytuację ekonomiczną. Zasadnie organ I instancji uznał, że ww. umowa w swych zapisach szczegółowo określa koszty świadczonej usługi i opisuje sposób wykonania usługi (przesłanka materialna) oraz zobowiązuje strony do zachowania poufności (przesłanka formalna), a przy tym przedsiębiorca w dwóch pismach wyraził wolę o nieudostępnianiu umowy. Ww. umowa, zawierająca informacje o warunkach, na jakich została zawarta i cenie usługi, stanowi źródło informacji dla innych usługodawców i może wpływać na pozycję rynkową Longina Siemińskiego.

Skoro zatem umowa, o którą wystąpiło ww. Stowarzyszenie, objęta jest tajemnicą przedsiębiorcy w rozumieniu art. 11 ust. 4 u.z.n.k., to zasadne jest uznanie, że umowa ta, pomimo, że ma charakter informacji publicznej, nie mogła zostać udostępniona z uwagi na ograniczenie wynikające z art. 5 ust. 2 u.i.d.p. W ocenie Kolegium, nietrafny jest zarzut odwołania naruszenia przepisów art. 61 ust. 1 i 2 Konstytucji RP, jako że w okolicznościach niniejszej sprawy ustalono, że zachodzi przypadek ograniczenia konstytucyjnego prawa dostępu do informacji publicznej ze względu na określoną w u.z.n.k. ochronę wolności i praw podmiotów gospodarczych - art. 61 ust. 3 Konstytucji RP.

Jeżeli chodzi o podnoszoną w odwołaniu okoliczność, że Stowarzyszenie dysponuje treścią i postacią umów zawartych przez Gminę Budziszewice z Longinem Siemińskim w 2013 i 2014 r., to należy podnieść, że kwestia ta wykracza poza zakres zaskarżonej decyzji, jako że rozpatrywana sprawa odnosi się do umowy zawartej w 2015 r. Na marginesie można jedynie wskazać, że załączone do odwołania przez stronę skarżącą umowy różnią się treścią poszczególnych paragrafów od umowy z 2015 r. Niezależnie tego należy zauważyć, że organ I instancji odnosząc się do wniosku Stowarzyszenia o udostępnienie treści i postaci umowy o zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom w 2015 r., pismem skierowanym do Stowarzyszenia znak 1431.6.2016 z dnia 18 kwietnia 2016 r. poinformował Stowarzyszenie o istotnych zapisach - treści tej umowy. Uzyskana w ten sposób informacja, mimo że organ odmówił udostępnienia samej umowy wobec jednoznacznego stanowiska w tym zakresie przedstawionego przez przedsiębiorcę w pismach z dnia 27 kwietnia 2016 r. i 6 lipca 2016 r., niewątpliwie pozwoli Stowarzyszeniu na realizację wskazanego w odwołaniu projektu i zaprezentowanie w sieci danych odnoszących się do Gminy Budziszewice.

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Strona ma prawo do wniesienia skargi na niniejszą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi ul. Piotrkowska 135, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Piotrkowie Trybunalskim, ul. J. Słowackiego 19, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Otrzymują:

1. Stowarzyszenie Obrona Zwierząt
ul. 11 Listopada 29
28-300 Jędrzejów
2. Wójt Gminy Budziszewice
(w zał. akta sprawy)

Przewodnicząca:

[Handwritten signature]

Członkowie:

[Handwritten signature]
[Handwritten signature]